

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

HOTĂRÂREA NR. 10 J/05.10.2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei, judecător în cadrul Judecătoriei N., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 21.09.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Secția, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 28.09.2011.

La termenul de judecată din data de 28.09.2011, Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5.10.2011, când, în aceeași compunere, a pronunțat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 8/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei, judecător în cadrul Judecătoriei N., pentru săvârșirea abaterii disciplinare, constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzută de art. 99 lit. e) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâta judecător nu a respectat în mod repetat și din motive imputabile dispozițiile legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, atât în instrumentarea dosarului nr. 2769/265/2008 cât și în instrumentarea și soluționarea altor dosare civile, ceea ce a avut drept consecință temporizarea procedurii judiciare.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 - 101 din legea sus-menționată.

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pârâta judecător a formulat întâmpinare, iar la termenul de judecată din 21.09.2011 a fost audiată cu privire la abaterea disciplinară ce s-a reținut în sarcina sa și a fost administrată proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecătorești reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară - Serviciul de inspekție judiciară pentru judecătorești, sub nr. 2094/IJ/1635/2010, petiționara SC G.I. SRL a arătat că pârâta judecător, investită cu soluționarea dosarului nr. 2769/265/2008, nu a soluționat excepțiile de procedură invocate și nu a respectat dispozițiile privind administrarea probei cu expertiza, conținute în art. 201 alin. (1) și art. 170 alin. (1) Cod procedură civilă.

Dosarul nr. 2769/265/2008, înregistrat pe rolul Judecătoriei N., având ca obiect acțiunea în pretenții, introdusă de reclamanta Primăria comunei T. împotriva pârâtei SC G.I. SA, se reține că acesta a fost repartizat inițial judecătorului O.E., iar de la al treilea termen de judecată, respectiv 09.02.2009, a fost preluat de către pârâta judecător.

La acest termen, a înmănat reclamantului notele scrise depuse de pârâtă și, după ce acesta a luat la cunoștință de conținutul înscrisului și a menționat că va depune chitanțele fiscale solicitate, însoțite de note scrise, instanța a dispus amânarea cauzei și a pus în vedere reclamantei să depună înscrisurile la care face referire, însoțite de note scrise, în două exemplare, pentru a fi comunicate pârâtei.

La termenul din 02.03.2009 reclamanta a depus înscrisuri, comunicate pârâtei prezente, iar pârâta a susținut că nu poate depune întâmpinare, până nu îi sunt puse la dispoziție toate înscrisurile invocate.

Instanța a pus din nou în vedere reclamantei să depună note scrise și să răspundă punctual la fiecare cerere formulată de pârâtă prin notele scrise. Măsura este menținută și la termenul din 16.03.2009, când se adaugă și obligația stabilită în sarcina pârâtei de a depune întâmpinare, care să răspundă atât la capetele de cerere din acțiunea introductivă cât și cu privire la dovezile prezentate de reclamantă, menționându-se de asemenea că în ipoteza în care nu-și pot contura poziția procesuală se recomandă să beneficieze de asistență juridică.

La termenul din 13.05.2009 sunt reluate toate aceste măsuri, pârâta fiind atenționată că, în cazul în care nu depune întâmpinare, urmează a fi amendată.

La termenul de judecată din data de 20.05.2009 instanța a pus în vedere reclamantei lipsă să ridice un exemplar al întâmpinării, depusă de pârâtă la data de 18.05.2009, și să își exprime un punct de vedere scris sau verbal, față de excepțiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

lipsei calității procesuale active a reclamantei și a inadmisibilității cererii invocate în întâmpinare.

La 10.06.2009 se mai acordă un termen reclamantei pentru a lua cunoștință de înscrisurile respective, menținându-se dispozițiile de la termenul anterior.

La 30.06.2009 pârâta a depus note de ședință prin care reiterează excepțiile invocate și solicită soluționarea lor cu precădere, în condițiile art. 137 alin. (1) Cod procedură civilă.

La termenul din 01.07.2009 reclamanta depune note de ședință referitor la excepțiile invocate și apărările formulate de către pârâtă, iar instanța a dispus din nou comunicarea notelor de ședință depuse de reclamantă și a pus în vedere pârâtei, lipsă la acest termen, să comunice punctul său de vedere la răspunsul evidențiat prin aceste note sau să se prezinte în instanță, pentru ca instanța să se poată pronunța asupra acestor excepții.

De asemenea, la cererea reclamantei, a dispus citarea administratorului societății pârâtei și al asociatului său, cu un exemplar al interogatoriului, pentru a răspunde.

La 09.09.2009 cauza se amână, urmare a protestului judecătorilor, iar ulterior, ca urmare a formulării recursului împotriva încheierii de ședință din 01.07.2009, respins ca inadmisibil prin decizia nr. 441/02.10.2009, dosarul este înaintat Tribunalului B.N.

Următorul termen de judecată este acordat la 04.03.2010, când sunt puse în discuție probele, dispunându-se efectuarea unei expertize contabile pentru evaluarea pretențiilor, prin raportare al actele contabile și facturile depuse, urmând a se stabili suma rămasă neachitată.

Se stabilește onorariul și i se pune în vedere reclamantei să depună obiectivele în scris, fără însă să se desemneze expertul care urma să efectueze lucrarea. Cu toate acestea, i se pune în vedere pârâtei să își exprime opțiunea pentru unul din experții din cadrul Biroului local de expertize și, în măsura în care dorește, să depună în scris obiectivele expertizei.

La data de 28.04.2010 pârâta a solicitat printr-o nouă cerere scrisă ca instanța să se pronunțe asupra excepțiilor invocate, la care adaugă o nouă excepție și anume excepția prematurității cererii, față de neîndeplinirea procedurii concilierii directe.

La termenul din 29.04.2010 instanța a constatat că a fost achitat onorariul expertului, a desemnat expertul contabil, a stabilit obiectivele expertizei și a pus în vedere pârâtei să depună în termen util propriile obiective, pentru a fi comunicate

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

expertului.

În privința excepției lipsei calității procesuale active instanța a apreciat că se impune „clarificarea elementelor ce vizează raporturile comerciale, prin raportare la modalitatea de redactare a acțiunii și reunirea entității juridice cu unitatea administrativ teritorială în antetul indicat în cerere”, fără însă a specifica dacă pentru soluționarea acestei excepții se impune administrarea de probe sau ce lămuriri sunt necesare în concret.

În privința excepției prematurității a pus în vedere reclamantei să depună note scrise și să verifice susținerile pârâtei, în raport de notificarea la conciliere directă depusă la dosar.

La 08.06.2010 pârâta depune note scrise prin care solicită decăderea reclamantei din proba cu expertiză contabilă și constatarea nulității expertizei, în condițiile în care a fost dispusă înainte de soluționarea excepțiilor. Totodată, se invocă stabilirea eronată a obiectivelor expertizei.

La termenul din 10.06.2010, în lipsa părților, pârâta judecător a pus în vedere reclamantei să studieze notele de ședință depuse la dosar la 08.06.2010 și să își exprime poziția procesuală în scris cu privire la acestea și a dispus emiterea unei noi adrese către expert pentru efectuarea expertizei, fără a mai dispune nimic în privința excepțiilor.

La termenul din 01.09.2010 pârâta depune alte note scrise prin care invocă excepția de necompetență materială a instanței și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor OUG nr. 138/2000, prin care s-a stabilit competența de soluționare a litigiului respectiv.

La termenul de judecată din 02.09.2010 s-a dispus exclusiv, comunicarea raportului de expertiză și a notelor de ședință depuse cu o zi înainte de către pârâtă.

La termenul din 21.10.2010 cauza se amână, urmare a formulării unei cereri de recuzare a judecătorului, de către pârâtă.

La termenul din 02.12.2010, în lipsa oricărei părți, instanța a constatat că pârâta a depus note de ședință în care invocă lipsa calității de reprezentant a consilierului juridic al reclamantei.

De asemenea, s-a dispus emiterea unei adrese către reclamantă, pentru a-și preciza punctul de vedere cu privire la această nouă excepție și să comunice dovezi prin care să justifice calitatea de reprezentant a consilierului juridic, fără însă a mai fi puse în discuție niciuna dintre excepțiile invocate anterior de pârâtă.

La termenul din 10.02.2011 s-a constatat lipsa părților, i s-a pus în vedere reclamantei să depună delegația de reprezentare a consilierului juridic și s-a dispus

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sesizarea Curții Constituționale, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale ce reglementează competența de soluționare a cauzei.

În condițiile în care de soluționarea excepției de neconstituționalitate depinde modul de soluționare a excepției de necompetență materială a instanței, care are prioritate în fața tuturor celorlalte excepții, cauza a fost amânată succesiv la 10.03.2011 și 19.05.2011.

Din încheierile pronunțate în cauză, Secția constată că soluționarea cauzei a fost în repetate rânduri amânată pentru ca reclamanta să depună note scrise prin care să răspundă punctual la fiecare cerere formulată de pârâtă și respectiv pentru ca mandatarii pârâtei să-și contureze poziția, prin depunerea unei întâmpinări, răspunsurile la fiecare notă scrisă sau cerere depusă în scris de către una din părți, fiind solicitate chiar și în lipsa unei cereri în acest sens a părții adverse.

Or, art. 114 Cod de procedură civilă prevede drept garanție a respectării principiului contradictorialității, obligația comunicării cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor utilizate ca mijloc de probă, iar art. 114¹ alin. (2) posibilitatea pentru pârât de a-și valorifica apărările, numai în cadrul unei întâmpinări depuse cu 5 zile înainte de primul termen de judecată, fără însă ca dispozițiile procedurale să prevadă expres comunicarea întâmpinării. În lipsa unei întâmpinări, pârâtul poate să indice verbal la prima zi de înfățișare apărările sale și probele pe care înțelege să le administreze, ulterior nemaiputând invoca decât excepții de ordine publică, în condițiile art. 136 din același cod.

Chiar dacă instanța, pentru asigurarea dreptului la apărare, apreciază că este necesar să comunice întâmpinarea și reclamantului, practica pârâtei judecătorești de a comunica pe tot parcursul procesului toate notele scrise părților, și obligarea părții adverse de a depune răspuns la întâmpinare sau la notele scrise și puncte de vedere, iar ulterior alte puncte de vedere la răspunsul părții adverse, nu are corespondent procedural și reprezintă o interpretare distorsionată a principiului contradictorialității care contravine scopului pentru care este consacrat de legiuitor și conduce la o prelungire nejustificată a procedurii.

Mai mult, în condițiile în care părțile invocă excepții de ordine publică, respectarea principiului contradictorialității presupune punerea lor în discuția părților la termenul de judecată cu procedura legal îndeplinită, discutarea acestor excepții nefiind condiționată de prezența părților sau de formularea în scris a unui punct de vedere.

Însă odată invocate, instanța are obligația, potrivit art. 137 Cod procedură

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

civilă, de a se pronunța asupra excepțiilor de procedură și a celor de fond care fac de prisos în totul sau în parte cercetarea în fond a pricinii, putând dispune administrarea de probe cu referire la excepțiile respective sau unirea excepției cu fondul, în măsura în care aceste probe sunt comune cu cele privind fondul cauzei.

Or în cauză, Secția constată că parte din excepțiile invocate la termenele din 18.05.2009 și 28.04.2010 nu au mai fost puse în discuția părților niciodată, deși pârâta a solicitat constant instanței soluționarea cu prioritate a acestora.

Nerespectarea acestei obligații de către pârâta judecător și administrarea probatoriului pe fondul cauzei a reprezentat motivul pentru care partea a declarat recurs împotriva unor încheieri interlocutorii, a formulat cerere de recuzare a judecătorului și sesizarea Inspecției judiciare și nu, așa cum susține pârâta judecător în întâmpinare, faptul că a respins părții cererea de înregistrare audio a ședinței de judecată (fila 108 dosar nr. 8/J/2011).

În același dosar se reține și modul defectuos de aplicare a dispozițiilor procedurale privind administrarea probelor, în speță a expertizei contabile.

Astfel, față de reglementările conținute în art. 201, 202 Cod procedură civilă, odată cu încuviințarea probei și desemnarea expertului, instanța trebuie să stabilească prin încheiere obiectul expertizei și întrebările la care trebuie să răspundă expertul, având în vedere și reglementarea conținută în art. 17 din OG nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară.

În cazul de față, stabilirea pe etape a elementelor necesare efectuării expertizei, pe parcursul a două termene a condus la o prelungire a duratei procedurii, prelungire care este semnificativă, în contextul general al modului de instrumentare al dosarului.

În cursul verificărilor prealabile și cercetării disciplinare a fost verificat, din perspectiva respectării dispozițiilor procedurale privind soluționarea cu celeritate a cauzelor, modul de instrumentare și în alte 10 dosare selectate prin sondaj, respectiv dosarele 2253/265/2009, 2230/265/2009, 18/265/2010, 2242/263/2009, 1319/265/2009, 304/265/2010, 3350/265/2009, 73/265/2009, 461/265/2008 și nr. 2094/265/2006, precum și cele indicate de pârâta judecător, respectiv dosarele 3075/265/2009, 904/265/2010, 3449/265/2009, 3224/265/2009 și nr. 2/265/2001.

1. Astfel, în dosarul nr. 2253/265/2009 (filele 10-21 dosar nr.97/CDJ/2011), cu obiect plângere contravențională, după o primă amânare datorată protestului magistraților, la termenul din 22.10.2009 contestatoarea prezentă a formulat o serie de precizări verbale și a arătat că nu dorește administrarea de probe, ci judecarea pe

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fond a cauzei.

În aceste condiții, cu procedura de citare legal îndeplinită, pârâta judecător a apreciat ca fiind necesară citarea organului constatatator cu menționarea precizărilor, „în aplicarea principiului procesual al contradictorialității” și a dispus amânarea judecății la data de 19.11.2009.

La data de 19.11.2009, în lipsa părților, legal citate, față de precizările depuse de contestatoare, prin serviciul registratură, a amânat judecarea cauzei la data de 21.01.2010, repetându-se procedura de citare cu organul constatatator, cu un exemplar din precizările atașate la dosar, cu mențiunea să-și contureze în scris poziția procesuală cu privire la aceste precizări.

La termenul din 21.01.2010, în lipsa părților, a dispus comunicarea întâmpinării către petentă, cu mențiunea de a-și exprima poziția procesuală cu privire la acest înscris, în special cu privire la excepția tardivității, invocate prin întâmpinare.

La termenul de judecată din data de 04.03.2010 a constatat că de această dată petenta a depus, potrivit solicitărilor instanței, un înscris denumit întâmpinare, instanța dispunând în lipsa părților, comunicarea răspunsului la întâmpinare intimătei, cu mențiunea de a-și exprima poziția procesuală, cu privire la înscris.

La termenul de judecată din 13.05.2010, agentul constatatator depune notele scrise solicitate, instanța dispunând din nou, comunicarea acestora petentei pentru a-și exprima punctul de vedere. La termenul următor din 17.06.2010 se depune de către petentă un răspuns la întâmpinare, care este și acesta comunicat intimătei, cu mențiunea de a-l studia și de a-și expune poziția procesuală.

La 07.10.2010 este rândul organului constatatator să depună răspunsul solicitat de instanță, care se comunică părții adverse, cu mențiunea de a-și expune poziția procesuală.

La termenul de judecată din 02.12.2010 pârâta judecător, constatând că la dosar s-a depus de către petentă un nou înscris intitulat „răspuns” la notele de ședință a dispus comunicarea înscrisului, prin adresă, organului constatatator, cu mențiunea ca acesta să-și exprime poziția procesuală cu privire la acest înscris.

La termenul de judecată din 17.02.2011 același judecător, constatând că s-a depus de organul constatatator un nou înscris, în două exemplare, amână judecata cauzei la data de 21.04.2011 pentru a se comunica prin adresă noul înscris atașat către petentă, cu mențiunea de a-și exprima poziția procesuală față de excepția invocată și calitatea de reprezentant legal al firmei, pentru persoana conducătorului auto.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul de judecată din data de 21.04.2011 s-a dispus închiderea dezbaterilor și amânarea pronunțării la 28.04.2011 și la 5.05.2011, când a fost soluționată cauza.

Și în acest dosar, se constată că pârâta judecător a solicitat părților, pe parcursul a aproape 2 ani, puncte de vedere reciproce, ajungându-se la o completă distorsionare a normelor procedurale și la încălcarea dispozițiilor procedurale care reglementează soluționarea cu celeritate a cauzei.

De altfel, chiar pârâta judecător recunoaște în întâmpinare că măsura comunicării înscrisurilor între părți pe care a adoptat-o, constituie o interpretare excesivă a principiului contradictorialității.

De asemenea, și în acest dosar excepția tardivității plângerii, invocată prin întâmpinare, a fost soluționată la momentul soluționării fondului cauzei, respectiv la data de 05.05.2011, ignorând practic obligația înscrisă în art. 137 Cod procedură civilă.

2. În dosarul nr. 2230/265/2009 (filele 22-33 dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect succesiune, uzucapiune și partaj, se apreciază că prelungirea procedurii se datorează atât conduitei procesuale a părților, cât și pârâtei judecător care și în această cauză nu a respectat dispozițiile art. 129 și 137 Cod procedură civilă, deoarece nu a pus în discuție de la primele termene aspectele privind obiectul cauzei și calitatea procesuală a părților care a considerat că trebuie lămurite, și nu a mai discutat, unit cu fondul sau soluționat excepția autorității de lucru judecat, după administrarea probelor pe excepție (în perioada 22.10.2009-10.03.2010).

În ceea ce privește administrarea probelor, discutate după aproape un an de zile, deși art. 168 alin. (1) Cod procedură civilă prevede obligația părților care solicită administrarea probatoriului să precizeze care sunt aspectele de fapt ce urmează a fi dovedite, raportat la care instanța analizează utilitatea, relevanța și concludența probei, din conținutul încheierilor de ședință nu rezultă dacă proba cu martori a fost încuviințată și s-a dispus amânarea administrării ei sau s-a amânat discutarea solicitărilor privitoare la administrarea acestor probe (fila 28 dosar nr. 97/CDJ/2011).

De altfel, în întâmpinare pârâta judecător nu neagă aceste aspecte, doar subliniază faptul că proba a fost admisă, fiind amânată doar administrarea acesteia, însă această apărare nu justifică faptul că judecătorul a încuviințat o probă, înainte ca partea să precizeze care sunt aspectele ce urmează a fi dovedite, prin administrarea ei.

3. În dosarul nr. 18/265/2010 (filele 1-10 volum II dosar 97/CDJ/2011 se

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reține că pârâta judecător a amânat în mod repetat judecata, pentru a da posibilitatea părților să efectueze demersuri care se impuneau a fi realizate anterior sesizării instanței, a încuviințat probele în etape și nu a aplicat nici un fel de sancțiuni procedurale părților care nu și-au îndeplinit obligațiile stabilite în sarcina lor.

De asemenea, o altă cauză care a condus la tergiversarea soluționării dosarului a reprezentat-o și neaplicarea dispozițiilor art. 188 alin. (3) Cod procedură civilă, care abilitează instanța ca, în situația în care martorul nu se înfățișează după emiterea mandatului de aducere să pășească la judecata cauzei, cu atât mai mult cu cât în mandatul de aducere executat s-a indicat lipsa pe termen îndelungat din țară a martorului.

Or, apărarea pârâtei judecător că utilitatea unor măsuri dispuse în cauză a fost apreciată de un alt complet, dosarul fiind preluat de aceasta ulterior prin repartizare ciclică, nu justifică pasivitatea pârâtei față de neîndeplinirea de către părți a obligațiilor stabilite în sarcina lor și nici încuviințarea probelor în etape.

4. O practică similară a fost adoptată și în dosarul nr. 2242/263/2009 (anexa 2 din volumul II dosar nr. 97/CDJ/2011), înregistrat la data de 04.08.2009, având ca obiect majorarea pensiei de întreținere stabilită în sarcina pârâtului, în favoarea soției cu grad III de invaliditate, dosar preluat de pârâta judecător la data de 03.11.2009.

Nerespectarea dispozițiilor privind soluționarea cu celeritate a cauzei de către pârâta judecător este evidențiată de încuviințarea probelor în etape, lipsa unei analize a pertinentei probei cu expertiza și a utilității obiectivelor solicitate de părți sau propuse de instanță din oficiu.

În cauza de față, însăși instanța a stabilit (fila 23 din volumul II dosar nr. 97/CDJ/2011) un obiectiv care excede competenței expertizei medico-legale dispuse, constând în „aprecierea stării de nevoie din pricina diminuării sau incapacității de muncă reținute”, măsură care nu a fost reanalizată nici măcar la momentul la care expertul Serviciului Județean de Medicină Legală B.N. a solicitat explicații, revenind asupra măsurii abia în momentul în care prin adresă, expertul a indicat că nu are competența de a se pronunța asupra acestui obiectiv.

Nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la proba cu expertiza a condus la prelungirea nejustificată a procedurii, cu 8 luni (de la termenul de judecată din data de 16.09.2010, până la data soluționării cauzei, respectiv 12.05.2011).

Apărările pârâtei judecător în sensul că, obiectivele expertizei le-a stabilit, în scopul aflării adevărului și a lămuririi tuturor aspectelor cauzei nu pot fi reținute,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

întrucât în sarcina părâtei judecător s-a reținut doar că a solicitat unui expert să se pronunțe pe o chestiune asupra căreia acesta nu avea competență, aspect adus la cunoștința părâtei judecător încă din data de 11.11.2010, aceasta soluționând cauza abia la data de 12.05.2011.

5. În dosarul nr. 1319/265/2009 al Judecătorei N. (anexa 3 din volumul II dosar nr. 97/CDJ/2011), înregistrat la 07.05.2009, având ca obiect cererea de acordare a daunelor interese, aceeași practică a părâtei judecător de a solicita părților exprimarea unor puncte de vedere scrise și de comunicare a acestora și a altor acte pentru care legea nu prevede această obligație, precum și aceea de a stabili în etape elementele necesare încuviințării probei cu expertiza tehnică au condus la o prelungire nejustificată a soluționării cauzei.

Se reține că în cauză, la data de 10.03.2011 au fost închise dezbaterile, pronunțarea a fost amânată de 2 ori, după care la 31.03.2011, urmare a probelor administrate în cauză și a concluziilor scrise depuse de către reclamant, cauza se repune pe rol și se fixează termen la data de 26.05.2011. Totodată se dispune efectuarea unei „adrese de informare” către pârâtă în care se menționează depunerea raportului de expertiză și solicită părâtei să-l studieze, să formuleze concluzii scrise și să indice valoarea de referință a despăgubirilor calculate de expert (fila 45 dosar nr. 97/CDJ/2011).

Apărarea părâtei judecător în sensul că această măsură era justificată de contradicțiile între opiniile părților și valorile de referință indicate în expertiza efectuată în cauză nu pot fi primite, în condițiile în care adoptarea unei soluții în cauza dedusă judecății este atributul exclusiv al judecătorului.

6. În dosarul nr. 304/265/2010 (anexa 4 dosar nr. 97/CDJ/2011), înregistrat la 28.01.2010, având ca obiect cererea de menținere a popririi formulată de A.F.P. Bistrița, asupra sumelor datorate debitoarei SC E. SRL, de către terțul poprit SC G. SRL, se reține că pârâta judecător nu a dat eficiență reglementărilor conținute în art. 114 și art. 114¹ alin. (2) Cod procedură civilă, care obligă reclamantul, să indice în cerere toate probele cu care înțelege să își dovedească cererea și respectiv dispozițiilor conform cărora, pârâtul își poate valorifica apărările în cadrul unei întâmpinări depuse cu 5 zile înainte de primul termen de judecată, iar în condițiile în care acesta nu formulează întâmpinare, nu va mai avea posibilitatea decât de a le indica verbal la prima zi de înfățișare.

De asemenea, au fost ignorate și dispozițiile art. 138 Cod procedură civilă, potrivit cărora, probele pot fi solicitate numai în condițiile art. 114, 115 sau 132 Cod procedură civilă, respectiv prin cererea de chemare în judecată, întâmpinare

sau la prima zi de înfățișare, solicitarea unor noi probe la alte termene fiind admisibilă numai în condițiile prevăzute de art. 138 alin. (1) Cod procedură civilă.

În speță se constată că pârâții, timp de un an, și-au formulat pe rând diverse apărări și au depus la fiecare termen înscrisuri, fără ca instanța să cenzureze în nici un fel comportamentul procesual al părților și fără să facă aplicarea dispozițiilor art. 138 Cod procedură civilă.

La aceasta s-a adăugat și formularea de multiple solicitări ale pârâtei judecător pentru comunicarea unei hotărâri care se afla deja la dosar și solicitări repetate de a se comunica puncte de vedere la fiecare înscris depus și la fiecare susținere a părții adverse, fapt care demonstrează studiul insuficient al dosarului dar și ignorarea obligației de diligență, impusă părților de art. 129 alin. (1) Cod procedură civilă, dispoziție procesuală instituită tocmai în scopul asigurării celerității soluționării cauzei și evitării posibilității exercitării abuzive a drepturilor procesuale.

Apărarea formulată de pârâta judecător referitoare la faptul că nu este specializată în procedura falimentului și că utilitatea probelor administrate a rezultat din dezbateri este irelevantă, în condițiile în care în niciunul din dosarele analizate nu s-a pus în discuție legalitatea măsurilor dispuse de pârâta judecător, ci doar modul de instrumentare și rigoarea aplicării dispozițiilor procedurale care asigură soluționarea cu celeritate a cauzei.

Or, în condițiile în care pârâta judecător avea la dosar din data de 13.12.2010 sentința Tribunalului B.N. prin care se deschide procedura de insolvență a debitoarei, continuă să amâne cauza, pentru lipsa acestei sentințe, până la data de 14.04.2011 când tribunalul comunică încă un exemplar al acesteia, fapt care atestă fără dubiu studiul insuficient al dosarului, cu consecința prelungirii nejustificate a procedurii judiciare.

7. O situație similară subzistă și în dosarul nr. 3350/265/2009 al Judecătoriei N. (anexa 5 volumul II, dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect acțiune în pretenții, în care s-a ajuns în situația în care administrarea probelor pe fondul cauzei s-a finalizat, înainte de soluționarea cererii de scutire de plata taxelor de timbru, care ar fi trebuit soluționată cu prioritate, tocmai pentru se stabili dacă se impune sau nu timbrarea cererii principale.

Și în această cauză au fost ignorate obligațiile instituite în sarcina părților prin dispozițiile art. 129 alin. (1) Cod procedură civilă dar și a art. 155¹ Cod procedură civilă, în ceea ce privește instrumentarea dosarului având ca obiect cererea privind acordarea ajutorului public judiciar, pârâta judecător solicitând în

mod repetat mandatarului reclamantului să depună înscrisuri din care să rezulte veniturile realizate de reclamant, deși, în măsura în care a apreciat că se impun date suplimentare pe acest aspect, potrivit art. 129 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă pârâta judecător avea posibilitatea de a solicita relații de la autoritățile care dețin aceste evidențe.

Nici cu privire la acest dosar nu pot fi reținute apărările pârâtei judecător, în sensul că amânarea judecării cererii de acordare a ajutorului public judiciar s-a realizat cu respectarea dispozițiilor legale, întrucât reclamantul avea obligația de a demonstra existența condițiilor prevăzute de lege pentru admiterea unei astfel de cereri.

8. În dosarul nr. 73/265/2009 (anexa 6, volumul II, dosar 97/CDJ/2011), având ca obiect pretenții se constată că, fără nici o cenzură din partea instanței și fără aplicarea nici unei sancțiuni procedurale, reclamantul a solicitat încontinuu audierea unor martori, până la obținerea unor declarații pe care le-a considerat mulțumitoare, instanța încuviințând aceste cereri succesive de probațiune, contrar dispozițiilor art. 138 Cod procedură civilă.

S-a ajuns astfel, în situația ca administrarea probelor pentru dovedirea cheltuielilor de judecată să dureze mai mult decât administrarea probelor pentru dovedirea fondului, în condițiile în care reclamantul a pretins contravaloarea zilelor de muncă aferente prezenței în instanță.

Apărările pârâtei judecător referitoare la faptul că lipsa de pregătire juridică a părților care nu au fost asistate sau reprezentate de un avocat a determinat administrarea probelor în etape nu pot fi reținute, întrucât exercitarea rolului activ al judecătorului în scopul aflării adevărului și stabilirii corecte a situației de fapt trebuie circumscris regulilor procedurale care asigură soluționarea cu celeritate a cauzei.

9. Utilizarea aceleiași practici de către pârâta judecător de a solicita părților note scrise cu privire la diferite aspecte a fost identificată și în dosarul nr. 2094/265/2006 (anexa 8 volumul II, dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect cerere de anulare a actelor juridice privitoare la un teren și rectificarea operațiunilor de carte funciară, începând cu înscrierea făcută în anul 1943, până în prezent.

În esență, în această cauză reclamanta urmărește rectificarea unor mențiuni din cartea funciară de la nivelul anului 1943, în baza unor acte încheiate în 1925, și anularea tuturor actelor subsecvente care privesc o cotă dintr-un imobil.

În condițiile în care cererea a fost de la început incompletă, pe parcurs cauza

a crescut în complexitate, urmare a numeroase cereri de completare a acțiunii și solicitări de anulare a diverselor acte subsecvente, formulate inform, astfel încât dosarul a devenit voluminos și dificil de administrat. Cauza a ajuns să aibă 18 pârâți, fiind soluționat într-un prim ciclu procesual prin sentința civilă nr. 1765/2003. În cadrul deciziei nr. 15/A/2006, instanța de control judiciar a menționat faptul că judecătorul care urma să soluționeze fondul are posibilitatea de a solicita lămuriri reclamantei, cu privire la aspectele de fapt și de drept necesare analizării tuturor pretențiilor pe care intenționează să le deducă judecății.

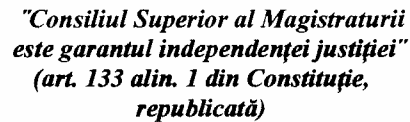
După mai multe termene acordate pentru ca reclamantii să precizeze clar toate capetele de cerere, prin încheierea din 13.12.2006 pârâta judecător a dispus suspendarea cauzei, în baza art. 155¹ Cod procedură civilă.

La 15.10.2008 cauza a fost repusă pe rol, fără a fi făcută o precizare la acțiune, deși conform dispozițiilor art. 155¹ judecata poate fi reluată condiționat de îndeplinirea obligațiilor și respectiv după îndeplinirea obligațiilor la care fac referire dispozițiile art. 155 alin. 2 Cod procedură civilă. După reluarea judecății, de la termenul de judecată din data de 15.12.2008, pârâta judecător i-a pus în vedere reclamantei să-și precizeze obiectul acțiunii, până termenul din data de 21.01.2010 când, în baza art. 155¹ cod procedură civilă, a suspendat cauza pentru același motiv.

În acest interval de timp s-au depus alte cereri informale sau incomplete, s-a denunțat contractul de asistență juridică al reclamantei și s-a depus o cerere de intervenție, dar motivul constant de amânare l-a constituit necesitatea precizării cererii.

Prin decizia civilă nr. 118/23.04.2010 Tribunalul B.N. admite recursul formulat împotriva încheierii din 21.01.2010, prin care se dispusese suspendarea cauzei, apreciindu-se că, deși exprimarea reclamantei este deficitară, se poate stabili obiectul cererii în baza numeroaselor precizări depuse, instanța urmând să facă încadrarea juridică. Instanța de control judiciar a avut în vedere și prelungirea excesivă a procedurii, care, în condițiile în care cauza s-ar menține suspendată, ar fi de natură a afecta dreptul părții la un proces echitabil.

Cauza este repusă pe rol la 14.10.2010 când se discută probele. Reclamanta solicită efectuarea unei cercetări la fața locului și martori. La 10.02.2011 se constată că nu a fost posibilă efectuarea cercetării locale, cu privire la care se stabilește alt termen, se îndreaptă o serie de erori cu privire la numele și domiciliul unui pârât și se ia act că reclamanta a depus lista cu martorii solicitați pentru a dovedi starea de fapt și utilizarea imobilului în litigiu, probă pentru care pârâta

Prin urmare, apărările pârâtei judecător potrivit cărora lămuririle solicitate reclamantei erau consecința respectării îndrumărilor instanței de control judiciar nu pot fi reținute, pentru următoarele considerente:

Așa cum rezultă din conținutul deciziei nr. 118/R/23.04.2010 a Tribunalului B.N., cu privire la acest aspect, se reține că *„aprecierea primei instanțe cu privire la neîndeplinirea de reclamantă a obligației de precizare a acțiunii este greșită”,* că reclamanta *„și-a îndeplinit de fiecare dată obligația, atât prin folosirea propriilor cunoștințe, cât și prin persoana calificată, respectiv prin avocat”* și că prima instanță *„a transformat recomandarea instanței de casare într-o obligație stabilită în sarcina reclamantei, deși nu era o îndrumare obligatorie”* reținându-se de asemenea că *„în cauză, acțiunea reclamantei are toate elementele prevăzute de art. 112 Cod procedură civilă”*.

Instanța de control judiciar a mai reținut că *„lipsa unei forme, cu o anumită acuratețe în formularea petitelor și indicarea temeiurilor legale nu constituia un motiv de întrerupere a cursului judecării cât timp pretențiile, deduse judecării sunt cunoscute și încadrarea în drept în final a acestor pretenții revine instanței de judecată conform art. 129 alin. 4 Cod procedură civilă”,* iar precizarea din conținutul aceleiași decizii în sensul că *„nu se poate susține că cererea reclamantei nu îndeplinește cerințele art. 112 Cod procedură civilă cât timp într-o primă fază de judecată s-a pronunțat o hotărâre judecătorească asupra cererii reclamantei,,* și că *„instanța are cadrul procesual stabilit inclusiv asupra obiectului ei și deci poate pronunța o hotărâre așa cum a făcut-o și instanța inițial investită, prin decizia de casare nefiind evidențiate greșeli asupra acestui aspect”*.

De altfel, conform încheierii de ședință din data de 6.04.2009, reclamanta prin avocat, a formulat o precizare a acțiunii, însă pârâta judecător a solicitat „o completare a precizării depuse la dosar”, cu indicarea temeiurilor de drept pentru petitele rectificare CF și revendicare și pentru fiecare act în parte, aspecte care era posibil a fi clarificate și verbal, în ședință în condițiile reglementate de textele de lege citate mai sus.

Decizia instanței de control judiciar atestă așadar că aplicarea dispozițiilor art. 155¹ Cod procedură civilă nu era justificată, astfel că amânarea judecării în intervalul cuprins între 15.10.2008 și 21.01.2010 este nejustificată.

Și în acest dosar s-a constatat existența aceleiași practici de a pretinde părților formularea de puncte de vedere scrise cu privire la excepție și chiar de a depune o nouă întâmpinare. Astfel, la termenul de judecată din 13.05.2009, depunându-se de unul dintre pârâți un înscris prin care își exprimă poziția față de acțiunea reclamantei, instanța dispune comunicarea către părțile lipsă a unui exemplar, pentru a-și exprima poziția cu privire la acesta; la termenul de judecată din data de 17.06.2009 reclamanta depune un înscris, dispunându-se citarea părților

cu câte un exemplar al acestuia, cu mențiunea de a-și exprime poziția cu față de înscris, repetându-se aceeași procedură și la termenul de judecată din data de 19.11.2009 când reclamanta depune noi înscrisuri.

La termenul de judecată din data de 06.04.2009 se depune o cerere de intervenție, fără a se pune în discuție admisibilitatea în principiu, menționându-se în fiecare încheiere de ședință cu privire la acest aspect faptul că se va verifica cererea de intervenție, iar ulterior că se mențin dispozițiile cu privire la cererea de intervenție, în sensul că la următorul termen se va pune în discuție încuviințarea în principiu a acestei cereri, această mențiune fiind reiterată în fiecare încheiere de ședință până la data aplicării dispozițiilor art. 155¹ Cod procedură civilă, respectiv 21.01.2010. După reluarea judecării, această cerere de intervenție nu se mai pune în discuție.

10. În dosar nr. 461/265/2008 (anexa 7, volumul II, dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect ieșire din indiviziune, se reține că nesoluționarea cauzei într-un termen rezonabil este în principal consecința unei practici adoptate la Judecătoria N. în cauzele care presupun administrarea probei cu expertiza topografică, dar și lipsei de rigoare în aplicarea dispozițiilor procesuale civile.

De asemenea, Secția reține că și în dosarele indicate de judecător a fi verificate, pârâta judecător a dat dovadă de o lipsă de rigoare în aplicarea dispozițiilor referitoare la administrarea probelor.

1. Astfel, în dosarul nr. 3075/265/2009 (anexa 9, volumul II, dosarului nr. 97/CDJ/2011), mai mult de 4 luni, pârâta judecător a solicitat părților să depună note scrise cu privire la modalitatea de administrare probei cu interogatoriu, în condițiile în care dispozițiile art. 224 Cod procedură civilă permit luarea interogatoriului la locuința părții, în cazul imposibilității acesteia de a se deplasa, deși era suficient să solicite apărătorului părții să dovedească acest fapt.

2. În dosarul nr. 3449/265/2009 (anexa 11, volum II dosar nr. 97/CDJ/2011), se reține aceeași lipsă de rigoare în administrarea probei cu expertiza, prin omisiunea stabilirii obiectivelor precum și lipsa unor măsuri, față de nedepunerea timp de 1 an a expertizei de evaluare a bunurilor mobile.

3. Dosarul nr. 3224/265/2009 (anexa 12 volum II dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect dezbateri succesorală, pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare cumpărare și partaj, discutarea probatoriului s-a realizat pe parcursul a trei termene de judecată, proba cu martori fiind încuviințată fără a lămuri cu exactitate faptele care se doresc a fi dovedite, în condițiile art. 168 Cod procedură civilă.

4. Dosarul nr. 2/265/2001 (anexa 13 volum II, dosar nr. 97/CDJ/2011), având ca obiect dezbateri succesorală și partaj, preluat la data de 12.11.2009 de judecătorul , dosar complex, aflat pe rolul instanțelor de 9 ani, a fost soluționat relativ rapid, pârâta judecător pronunțând o soluție menținută în căile de atac.

Prin prisma dispozițiilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, faptele săvârșite de pârâta judecător, anterior expuse, reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzută de articolul 99 lit. e), și anume nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, pentru considerentele arătate cu ocazia analizării fiecărui dosar.

Secția mai reține că, pârâta judecător, prin modul specific de instrumentare a dosarelor civile, a lăsat derularea procesului la aprecierea și dispoziția părților de a solicita administrarea probelor la orice moment procesual, independent de justificarea concretă a utilității lor, a interpretat distorsionat principiul contradictorialității, prin comunicarea tuturor notelor scrise depuse de părți pe parcursul procesului, prin obligarea părții adverse de a da răspuns acestor puncte de vedere și în continuare, puncte de vedere la răspunsul părții adverse, nu a respectat dispozițiile procedurale care prevăd termenele în care pot fi invocate excepțiile și cele referitoare la obligațiile instanței în soluționarea acestora, a stabilit în etape elementele necesare administrării probei cu expertiza și nu a sancționat comportamentul părților care nu au respectat îndeplinirea unor obligații stabilite în sarcina lor.

Nerespectarea dispozițiilor procedurale enunțate anterior reprezintă o conduită constantă a pârâtei judecător și s-a regăsit în toate dosarele analizate anterior, inclusiv în unele din dosarele indicate de pârâta judecător pentru verificare, în apărarea sa.

De asemenea, se constată că nerespectarea dispozițiilor procedurale care asigură soluționarea cu celeritate a cauzelor este imputabilă pârâtei judecător, în condițiile în care aceste dispoziții se impun a fi cunoscute și aplicate, în considerarea responsabilităților profesionale.

Mai mult, această conduită adoptată de către pârâta judecător a avut consecințe atât asupra dreptului recunoscut părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, cât și asupra volumului de activitate al pârâtei judecător, care a crescut, pe fondul unui număr sporit de dosare nou intrate ce i-au fost repartizate și preluarea altora, urmare a desființării unor complete de judecată, toate acestea generând o supraîncărcare și o creștere progresivă a efortului depus

de aceasta.

Prin urmare, apărările pârâtei judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat o suprasolicitare cu consecințe negative asupra activității de judecată, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, atât ca număr de cauze preluate de la colegii care și-au încetat activitatea, cât și al punctajului cauzelor nou intrate, disproporționat față de al celorlalte complete, deși reale, nu justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, întrucât tocmai acest mod deficitar de instrumentare a dosarelor, pe perioade mari de timp, suprapus pe un număr sporit de cauze ce i-au fost repartizate a condus la o supraîncărcare a judecătorului și, implicit la o creștere progresivă a efortului depus de acesta.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtei judecător rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor analizate, în raport de dispozițiile procedurale enumerate anterior, instrumentarea lor fiind lăsată la aprecierea părților, fapt ce a avut drept consecințe prelungirea nejustificată procedurile judiciare, aceasta constituind totodată, și o încălcare a dispozițiilor articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la durata rezonabilă a procesului.

Fapta, astfel cum a fost reținută contravine și prevederilor art. 91 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 5 alin. (2) lit. g) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, potrivit cărora judecătorii sunt obligați să soluționeze cauzele într-un termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, dar și de alte criterii, respectiv comportamentul părților, miza dosarului pentru părțile în litigiu, ponderea întârzierii cauzate de activitatea instanței în durata efectivă a procesului.

Totodată, se constată că pârâta judecător, în mod repetat, nu a respectat dispozițiile art. 112, 115, 132, 138, din Codul de procedură civilă referitoare la lămurirea cadrului procesual, încuviințarea și administrarea probelor, atât cele solicitate de părți, cât și cele considerate necesare de către instanță, cele ale art. 167, 168 Cod procedură civilă referitoare la administrarea probelor, ale art. 137 Cod procedură civilă care instituie obligația de a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și a celor de fond care fac de prisos în tot sau în parte cercetarea în fond a pricinii, ale art. 108¹ Cod procedură civilă, referitoare la aplicarea sancțiunilor pecuniare față de părți, martori, experți sau alți participanți la proces care nu au respectat dispozițiile instanței, precum și cele referitoare la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

măsurile procesuale care permit judecarea pe fond a dosarelor, în condițiile neîndeplinirii obligațiilor dispuse de instanță, precum și ale art. 201, 202 din același cod și art. 17 și următoarele din OUG nr. 2/2000 care prevăd referitoare la modul de administrare a probei cu expertiza.

Totodată, Secția constată că acest mod de lucru a afectat dreptul părților la soluționarea cauzelor lor într-un termen rezonabil, astfel cum este consacrat prin art. 21 din Constituția României și art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecatori urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecatori împotriva judecătorului și să îi aplice sancțiunea diminuării indemnizației lunare de încadrare brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni.

La individualizarea sancțiunii Secția a avut în vedere gravitatea concretă a faptelor, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale și principii de bază ale procesului civil, pe o perioadă lungă de timp, consecințele negative asupra drepturilor procesuale ale părților care astfel au suferit o vătămare prin prelungirea procedurilor judiciare.

De asemenea, au fost avute în vedere și datele statistice întocmite la nivelul Judecătoriei N., care au stat la baza întocmirii raportului privind evaluarea profesională a acesteia (fila 127 dosar nr. 8/J/2011), date din care rezultă existența un volum ridicat de activitate al judecătorului, atât din punct de vedere al cauzelor preluate prin desființarea unor complete, cât și al punctajului cauzelor nou intrate prin repartizare aleatorie, situația fiind următoarea:

Din punct de vedere al completelor desființate la nivelul Judecătoriei N. începând cu anul 2009, urmare a încetării activității unor colegi, prin desființările succesive de complete s-a ajuns ca fiecare dintre cei trei judecatori, inclusiv să mai preia încă un complet.

Mai mult, se reține că o perioadă de timp la nivelul instanței exista un singur complet specializat în soluționarea cauzelor de minori și familie, al cărui titular era pârâta judecător, care a preluat toate cauzele în materia respectivă, situație menținută până la data de 30.07.2010, când au fost înființate alte 2 complete, urmare a numirii în funcție a încă 2 judecatori definitiv, unul având și cauze de fond funciar, iar celălalt de minori și familie.

Din punct de vedere al complexității cumulate a cauzelor noi intrate pe completele de judecată din aceleași date statistice se reține că există o disproporție în repartizarea cauzelor noi intrate, pârâta judecător având cel mai mare număr de

cauze nou intrate, cu un punctaj cumulat peste cel realizat de celelalte complete.

Așa cum s-a reținut anterior, la cauzele repartizate aleatoriu se adaugă și cauzele preluate de la completele desființate a căror punctaj nu este contorizat, 22 din aceste dosare fiind rejudecări ale unor cauze mult mai vechi, înregistrate în realitate între 1999-2009, unele din ele după mai multe rejudecări, ceea ce la sporește gradul de dificultate, pârâta judecător având în perioada 2009-2011 cel mai mare număr de cauze rulate și hotărâri pronunțate.

Astfel, în anul 2009 acesta a participat la 48 de ședințe de judecată, în care a rulat 2737 cauze, din care a soluționat 599. În anul 2010 a participat la 50 de ședințe, în care a rulat 2768 cauze, din care a soluționat 825, iar în primele patru luni a anului 2011 a participat la 14 ședințe de judecată, în care a rulat 1001 cauze, din care a soluționat 331.

În aceste condiții, pârâta judecător a manifestat disponibilitate pentru a-i fi repartizate și alte sarcini de serviciu în afara activității de judecată, fiind judecător delegat la biroul executări penale, nu există alte reclamații sau petiții privind activitatea desfășurată de acesta și nu a mai fost sancționată disciplinar în cei 14 ani de când îndeplinește funcția de judecător.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei - judecător în cadrul Judecătoriei N..

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei - judecător în cadrul Judecătoriei N., sancțiunea „diminuării indemnizației lunare de încadrare brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. e) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin neexercitarea căii de atac a recursului.